

[Madsen-Mygdal.]

foreliggende Resultat, saa er Æren og Ansvarret helt og fuldt deres. Jeg tør virkelig ikke tage nogen Part deraf, og jeg ønsker heller ikke at gøre det.

Det ærede Medlem Hr. Olufson antydede, at det maatte være en tung Skæbne for os, at vi ikke var med i disse Forhandlinger. Det er jo smukt, at det ærede Medlem har Medfølelse med os, og jeg takker derfor. Men der er for det første dertil at bemærke, at vi behøver ikke at bebrejde os selv noget, da det jo er klart, at der ikke forelaa nogen Mulighed for os, eftersom det for de tre allierede Partier for enhver Pris gjaldt om netop ikke at faa os med i Forhandlingerne. Og dernæst maa jeg sige, at efter at jeg har set det Forslag, som er blevet Resultatet af de Herrers hemmelige Forhandlinger, naa, ja, saa vil vi prøve i Venstre at bære den Skæbne at være udenfor og være fri for Medansvar. Og jeg tror, vi kan gøre det; thi det Forslag, som vi altsaa først i Forgaars Aftes blev bekendt med, er af den Beskaffenhed, at vi ikke ønsker at have Lod eller Del deri, men vi maa baade med Hensyn til Forslagets Princip — hvis man tør bruge saa stærkt et Udtryk i denne Forbindelse — som med Hensyn til Enkelt-heder afgjort tage Afstand. Jeg skal tillade mig nærmere at motivere dette.

Det første Afsnit indeholder det Regeringsforslag, som blev offentliggjort en Gang i Sommer, og som har været diskuteret i Pressen og paa Møder; det er der ikke Grund til at foretage en detailleret Gennemgang af. Lovforslaget er, som det ærede Medlem Hr. Olufson med en vis Tilfredshed bemærkede, paa dette Punkt paa det nærmeste det samme som Regeringens Forslag. Der er dog foretaget enkelte Ændringer, og hvis det er de Konservatives Indsats, der her har gjort sig gældende, synes jeg ikke, de Konservative har været helt heldige, for jeg er ikke sikker paa, at de foretagne Ændringer er Forbedringer. Om selve Forslaget har vi fra vor Side udtalt os saa ofte, at der ikke er Grund til at komme ind paa Gentagelser, vi maa i Dag som tidligere afgjort vende os mod Forslaget.

Jeg finder dog Anledning til i Dag at fremhæve, at naar vi er stillet overfor ekstraordinære Kriseforanstaltninger, er det klart, at de forskellige Forslags Betydning ligger i den øjeblikkelige Hjælp, som den kriseramte Landmand kan opnaa; hvad der skal ske om et $\frac{1}{2}$ Aar eller $\frac{3}{4}$ Aar, kan være vanskeligt at forudse, men det er ogsaa temmelig ligegyldigt at træffe Dispositioner med Hensyn hertil. Det er

givet, at netop i dette Kvartal, hvor December Termin falder, staar Tusinder af Landmænd i den Situation, at det er dem umuligt at betale Skatter, Renter og Afdrag, og det gælder ikke blot dem, der er stærkt forgældede, men ogsaa et stort Antal af dem, der indtager et Gennemsnitsstandpunkt med Hensyn til Gældsforpligtelse, det vil sige dem, der har en Gæld, der paa det nærmeste svarer til Ejendoms-skyldværdien.

Enhver, der har blot det mindste Kendskab til Landbrugets Forhold i Dag, vil vide, at de ugentlige Mælkepenge med Tillæg af Slagteribetaling for leverede Svin i de allerfleste Tilfælde ikke forslaar til at klare de løbende Driftsudgifter og i hvert Fald ikke kan give Dækning for den kommende Termins Skatte- og Rentebetaling, og adskillige Landmænd staar med Restancer fra Juni Termin. I mange Tilfælde vilde en Tvangsrealisation af Avl og Besætning — bortset fra, at den jo kan være stridende mod indgaaede Panteforpligtelser og virke ødelæggende for den fremtidige Drift — ikke forslaa, for der er næsten ikke Penge i at foretage Realisation.

Jeg vil derfor gerne fastslaa, at Formaalet med Kriselovgivning maa være at rejse et Værn, der straks modvirker, at de Virksomheder, der i det hele taget er til at redde, gaar under netop nu, saa de faar Tid til at afvente, om der dog ikke skulde blive nogen Bedring i Forholdet mellem Indtægter og Udgifter.

Og hvad byder saa de forskellige Forslag i saa Henseende? Regeringens Forslag byder en Pengehjælp af 2 pCt. af Forskellen mellem Gæld og Formue, men vel at mærke paa den Maade, at Hjælpen udbetales i Løbet af et Aar og over 2 Finansaar, og den Hjælp, som udbetales i indeværende Kvartal — som er det eneste, der har Interesse i Øjeblikket —, udgør kun $\frac{1}{4}$ af disse 2 pCt.

Det oprindelige Lovforslag var led-saget af et Eksempel, hvor der var udregnet, hvor meget en Gaardmand, hvis Ejendom var sat til 40 000 Kr. i Ejendomsskyldværdi og havde en samlet Værdi af 50 000 Kr., kunde opnaa til at klare Øjeblikkets Vanskeligheder. En saadan Gaardmand kan, hvis han skylder alt bort og altsaa ingenting ejer, faa 1 000 Kr. i dette og næste Finansaar, men i dette Kvartal faar han kun 250 Kr. Og hvis hans Gæld er lige saa stor som Ejendomsskyldværdien — hvad der er en Gæld, som ligger tæt ved Gennemsnittet for alle dem, der overhovedet kan komme i Betragtning ved